

„Čo si si nahonobil, čie bude?“ Tak je to s tým, kto si hromadí poklady, a pred Bohom nie je bohatý. (Lk 12, 21)

(Michal Vasil) Mnoho ľudí túži po veciach tohto sveta. Po bohatej úrode, po dobrom zárobku, ako aj po zisku. Keby tieto veci Ježiš zavrhol, Cirkev by sa nemodlila za dobrú úrodu a požehnanie hmotných vecí. Ježiš aj v podobenstve o talentoch vyzdvihuje sluhu, ktorý dobre obchodoval a jeho peniaze priniesli dvojnásobný zisk. Aj Abrahámovi Boh prejavoval svoju priazeň množstvom oviec a majetku. Jakubovi Boh dal získať ovce a veľký majetok. Aj spravodlivý Jób bol za svoju trpezlivosť a vernosť odmenený bohatstvom.

Problém je v tom, ak ľudské srdce prilne k majetku - „hromadí poklady“, a pritom zostáva chudobným pred Bohom. Chudobným na dobré skutky, na lásku a na milosrdenstvo. Čo mal teda boháč z podobenstva robiť? Mal Bohu poďakovať za úrodu a z bohatstva, ktoré získal, mohol pomáhať mnohým ľuďom. Nemal prepadnúť sebecku a lenivosti: „Duša, máš veľké zásoby na mnohé roky. Odpočívaj, jedz, pi a veselo hoduj.“ Ježiš nás chce uchrániť pred pokušením sebecku a lenivosti, a naučiť nás pravej láske, milosrdenstvu, ako aj horlivosti konať dobro.

(Zamyslenie pre východný obrad z [Časopisu Slovo](#).)